

Kleinschalige
exposities in
Limburg belicht.

Ijzeren staven blijken van klei

Wie zich wil laten verrassen door de mogelijkheden die keramiek biedt, moet be-

slust een bezoek brengen aan Museum Het Petershuis in Gennep. Drie kunstenaars uit Noord-, Midden- en Zuid-Limburg, aangeduid met een kompaswijzer, tonen er gevarieerde beelden en objecten.

Harm van der Zeeuw (Bergen, 1964) maakt fantasiesculpturen die de toeschouwer op het verkeerde been kunnen zetten. Het vrouwenbeeld *Iron Bride*, bijvoorbeeld, is versterkt met roestige, ijzeren staven, althans dat denk je, maar het ijzer blijkt gewoon uit klei gebakken. Ook (traan)platen, buizen, bouten en moeren die deel uitmaken van zijn sculpturen, zijn merendeels van keramiek. Soms twijfel je, omdat het hier en daar wel degelijk om echt metaal gaat.

De beelden hebben een humoristische inslag, met verbindingen naar de industrie en het verleden. Een wandelende vloeistofpomp is een koppoter met een kachelpijp als hals en een craquelé hoofd dat klem zit tussen buizen. Twee Nubische vrouwen drijven een wagon handmatig voort. Paarden zijn niet vóór de wagen gespannen, maar zitten erin: met hun tieners in een langwerpige gevaarte of als duo met ruiters in een hoge Chinese kar. Hoog zitten ook de mensfiguren van Stan Linssen (Tegelen, 1958), in massieve zetels, torens en voertuigen met vlaggetjes. Wielen ge-

NABEELD

★★★★☆

Gezien: expositie van Stan Linsen, Sándor Sinkó en Harm van der Zeeuw.

In: Museum Het Petershuis (Gennep).

Te zien: tot en met 2-12.

ven aan dat ze op reis zijn, een symbolische vertaling van een streven naar vrijheid en idealen.

Vandaar hun nieuwsgierige, verwonderde blikken, en vandaar dat sommigen kenmerken van vogels hebben. Maar hun streven loopt vast: de wielen kunnen haaks op elkaar staan, de vleugels zijn te klein en de lichamen te zwaar. Verwondering drukt tevens onmacht uit. Een enkeling zit toch al vastgeroest in zijn stoel (*Cannot leave*) of is gevangen in zijn hokjesgeest (*Caught in a view*). Totaal anders zijn de bronsachtige mensjes van Sándor Sinkó (Heerlen, 1976) die verspreid tegen de wand hangen. Ze zijn alleen, al dan niet met ballast, of klonteren samen, zoals enkele worstelaars.

De één straalt zelfverzekerdheid uit, een ander toont zich ongemakkelijk of zelfs radeloos, weer een ander lijkt in gedachten verzonken. Zo worden nog meer menselijke eigenschappen uitgebeeld.

THIJS LENSSEN

Twee werken van Harm van der Zeeuw.

foto Marco Ising